NUFOC

2 1980

INTERNT

FORUM

NORSK UFO CENTER

ADRESSER OG TELEFONNUMMER TIL NUFOC'S AVDELINGER

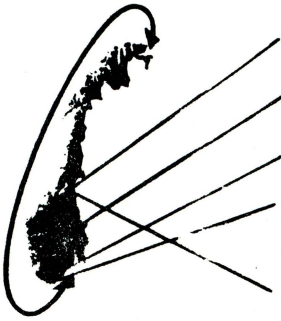

NUFOC MIDT-NORGE, boks 2119, 7001 TRONDHEIM
Tlf. 075/46 7 82 - 075/84 7 75

NUFOC VEST, boks 1155, 5001 BERGEN
Tlf. 05/28 01 26

NUFOC ØST, boks 14, 3133 DUKEN
Tlf. 033/83 6 06

NUFOC SØR, Grensen 4, 4800 ARENDAL
Tlf. 041/22 0 86

SENTRALADMINISTRASJON, Boks 2119, 7001 TRHEIM
Tlf. 075/46 7 82 - 075/84 7 75

ENDEL ANDRE VIKTIGE ADRESSER OG TELEFONNUMMER:

Fylkesledelse Møre og Romsdal: Postboks 60, 6020 VEGSUND. Tlf.071/42332

Rapportsentralen, Postboks 1155, 5001 BERGEN. Tlf. 05/280126

Tidsskriftet RAPPORTNYTT: Postboks 1155, 5001 BERGEN
(Utkommer med 5 nummer i året. Abonnementspris kr. 30,-
Postgirokonto nr. 3 07 08 10)

Pressetalsmann: Siv.ing. Hans Kr. Moe, Elgtråkket 3 D,
2014 BLYSTADLIA. Tlf.02/716727

FELTSEKSJON A: Seksjonsleder Arne Smevik, Postboks 116, 1501 MOSS
Tlf. 032/54 6 60

FELTSEKSJON B: (Marin/Land) Postboks 14, 3133 DUKEN/Tlf.033/83 6 06

FELTSEKSJON C: Seksjonsleder Egon Nielsen, Dag Hammarskjøldsv. 49,
Tlf. 05/16 09 78 5033 FYLLINGSDALEN

FELTSEKSJON D: Seksjonsleder Leif Havik, postboks 485, 7001 TRONDHEIM

FELTSEKSJON E: Seksjonsleder Odd Jørpstad, Overrein i Egge, 7700 Steinkj.
Tlf. 077/63267

GLOBALSEKSJON OG
NORDIC UFO GROUPS: Gunnar Bertelsen, Postboks 1, CCB, 5363 Ågotnes.
Tlf. 05/14 50 77

INTERNT UFO FORUM

MEDLEMSBLAD FOR NORSK UFO CENTER/ INTERN INFORMASJON

BESTILLING: Ved å sende inn kr. 80,- (årsgebyr) til
NUFOC HOVEDKASSEN, postboks 291, 4801 ARENDAL -
Postgiro: 3 92 82 00 Tlf. 041/23 1 64

Åppnåes tilknytning til NUFOC. Dette inkluderer abonnement på INTERNT UFO FORUM, som utkommer med 6 nummer i året.

Utgitt av NUFOC, Intern Informasjonsseksjon, Nedre Ålevei 8,
1620 GRESSVIK .

Telefon: 032/ 27778

Redaktør: Terje Hansen. Redaksjonssekretær: Anne Mostad

Trykking: Gunnar Bertelsen, NUFOC VEST.

SCHIRMER – Saken

Utdrag fra Ralph- og Judy Blum's bok: "MAN'S CONTACT WITH UFOS"
SAK 42 - Kontaktpersonen

Hvorfor landet de i Ashland ?

De ville ta elektrisitet fra strømledningene.

Hvorfor gjør de det ?

(Lang pause) ... Det kan jeg ikke si på det nåværende tidspunkt.

Hvordan fungerer fartøyet deres ?

Det arbeider mot tyngdekraften

Hvordan gjør de det ?

Det kan jeg ikke si. Dette er ikke den rette tid eller sted ...

Utdrag fra en hypnosetest
Condonrapportens sak nr. 42
13. februar 1968.

Tidlig om morgenen den 3. desember 1967 hadde politimannen Herbert Schirmer, fra Ashland, Nebraska, en følelse av at noe var galt. Hunder hylte i desember-mørket. I utkanten av byen var det en stor okse som sparket og trykte seg mot porten i innhegningen. Schirmer stanset for å forsikre seg om at porten ville tåle påkjenningen, og lyste omkring seg med lommelykt. Så dro han videre. Klokken 02.30, da han kjørte mot krysset av highway 63, så han et objekt med en rad flakkende lys rett foran seg. Han trodde først det var en lastebil, men da han satte på fullt lys tok "lastebilen" av og forsvant rett oppover.

Schirmer, en 22-årig marineveteran og sønn av en yrkesmilitær i flyvåpenet, hadde aldri virkelig brydd seg om temaet flygende tallerkener, men da han vendte tilbake til politistasjonen kl. 03.00, skrev han inn følgende rapport i dagboken: "Så en flygende tallerken i krysset mellom highway 6 og 63 - tro det eller ei".

Da Schirmer reiste hjem denne morgenen hadde han kraftig hodepine og det var en murring inne i hodet hans som gjorde det umulig for ham å få sove. Han la også merke til en rød stripe som fulgte halsen under venstre øre. Men før Condon-komiteen oppdaget at det manglet 20 minutter i politirapporten hans og lot gjennomføre en hypnose tilbake i tiden, hadde Herbert Schirmer ingen anelse om at han var en UFO-kontaktperson.

Etter at han hadde gjennomgått denne hypnosetesten i Boulder, reiste han tilbake til Ashland og sine plikter der. Ikke lenger etter ble han utnevnt til politisjef, og ble den yngste politisjefen i Midtvesten.

Han hadde stillingen i to måneder, men sa den fra seg fordi:
- jeg brydde meg simpelthen ikke nok om jobben. Jeg grublet på hva som virkelig hadde skjedd den natten. Jeg hadde ofte hodepine og kjørte i meg aspirin som om det var popcorn.

- Du kan aldri bli en god politimann dersom du har personlige problemer, så jeg sluttet like godt.

En eller annen i Ashland foreslo for Schirmer at han skulle snakke med forfatteren Eric Norman, som hadde skrevet mange ukebladartikler om UFO'er. Han tok derfor kontakt med Norman og fortalte sin historie til ham: - Jeg vet at mye må ha hendt den natten", sa Schirmer.
- Jeg har det inne i hodet et eller annet sted, men jeg får det bare ikke ut.

Norman ordnet det slik at Loring G. Williams, en profesjonell hypnotisør, skulle møte ham og Schirmer i Des Moines i Iowa den 8. juni 1968. Der skulle Schirmer enda en gang bli hypnotisert tilbake til timene før soloppgang den 3. desember 1967.

HYPNOSEN

Williams: Hvor mye er klokken ?
Schirmer: Den er 02.30 om morgenen. Hmmm ... hva er det der ? Det er noe på veien. Det er vel en lastebil som har punktert. Det var da voldsomt hvor sterke de lysene var. De blinker. De røde blinker med rasende fart. Gode gud - hva er dette for noe ? Hva.. den løfter seg fra veien og går rett opp i luften... hmmm. Der er det et gammelt jorde... ingen ting kan lande der. Det er best jeg følger etter.

Williams: Hvor er du nå ?
Schirmer: Jeg går opp grusveien til jordet, mot lyset, det er veldig skarpt. Lysene blinker. Jeg skal ringe. Jeg skal ringe...
Williams: Hvem er det du skal ringe til ?
Schirmer: Til politiet i Wahoo (Nebraska), Wahoo... fire null åtte. Kom inn Wahoo... hmm radioen virker ikke... hva hendte med motoren ? hvor er lysene mine ? Hva er dette for noe ?
Williams: Beskriv gjenstanden for meg.
Schirmer: Den er laget av metall, og ser ut som en (amerikansk) fotball, med en sølvaktig glød rundt... blinkende lys under. Det kom inn over plassen og hang der et minutts tid og blinket av og på. Det lager en hysjende lyd, og lysene blinker veldig fort.
Williams: Hvor fort blinker lysene ?
Schirmer: Herregud, de må gå rundt et par ganger i sekundet, minst 120 ganger i minuttet... å, nei - det kan ikke være sant ...
Williams: Hva er det som skjer ?
Schirmer: Det kommer ut ben under gjenstanden. Det er vanskelig å se på grunn av det skarpe lyset. Det er visst tre ben som kommer ut. De er teleskopiske. Ett, to... nå står det rolig på bakken.
Williams: Er du redd ?
Schirmer: Det skal være visst. Jeg skjelver på hendene.
Williams: Hvorfor starter du ikke bilen og forlater stedet ?
Schirmer: Jeg blir forhindret.
Williams: Hva mener du med at du blir forhindret ?
Schirmer: Det er noe inne i meg... jeg vil dra hjem. Å gud.... å nei, å nei ...
Williams: Hva er det som er galt nå ?
Schirmer: De kommer ut. De kommer mot bilen. Det kan ikke være sant.. prøver å trekke revolveren. Jeg blir forhindret. Det er noe inne i meg... den som står rett foran bilen holder opp en gjenstand - et eller annet stoff kommer ut av gjenstanden og legger seg over hele bilen...
Williams: Hva slags stoff er det ? Hvilken farge er det på det ?

Schirmer: Det er et merkelig stoff, lik en grønn gass. Gud, dette er ikke sant... stoffet er over hele bilen... Hmm, hva er det han gjør ??
Williams: Hva mener du ?
Schirmer: Han som står rett foran bilen og trekker noe ut av et hylster. Gud, han sikter på meg. Det er et skarpt lys... veldig skarpt...
Williams: Hvor skarpt ?
Schirmer: Et skarpt lysglimt.. som av en blitzpære, bare enda skarpere ....
Williams: Hva hender nå ?
Schirmer: Jeg er lammet... besvimer visst ... husker ingen ting. Alt er svart...

Det neste Schirmer husker er at han sveiver ned vinduet på bilen. En av inntrengerne griper fatt i ham og presser hardt mot siden av halsen hans:

Schirmer: Auu.. det gjør vondt.. jeg husker ikke om jeg besvimte eller ei. Jeg åpner døren og stiller meg utenfor bilen. Den ene stirrer meg direkte inn i øynene. Jeg liker det ikke... han spør meg: "Er du vaktmann for dette stedet ?"
Hadde han enda ikke stirret slik på meg... han peker på kraftanlegget og spør: "Er dette den eneste kraftkilden dere har "? Spør om våre vannreservoir.... jeg spør ham om han er virkelig .. han klemmer til over skulderen min.... å, gud, jeg drømmer ikke. Han er virkelig til ... han spør om jeg ville ha skutt på et romskip..... "nei sir".... han sier at jeg kan komme ombord noen minutter...

Schirmer gikk så sammen med mannskapet mot romskipet. På undersiden av fartøyet åpnet en rund luke seg og en stige kom ned. Da Schirmer gikk inn i fartøyet la han merke til at både metallet i stigen og interiøret i fartøyet var merkelig kaldt.

Målt med vår tid , virkelig tid, var Herbert Schirmer ombord i fartøyet i ca. 15 minutter. Under en "briefing" av sjefen for mannskapet ble det forklart for Schirmer at han samtidig også ble "programmert" med data. Han ble fortalt at dette skjedde med alle de kontaktet.

ET SAMMENDRAG AV DET SOM VIDERE HENDTE

Schirmer står i et rom som måler ca. 8 x 7 meter. Takhøyden er ca. 2 meter. Lyset kommer fra spalter i taket og har et rødaktig skjær. To stoler med trekantformede rygger står mot et slags kontrollpanel. På veggen over panelet er det en stor videoskjerm. Langs siden av fartøyet er det vinduer (eg. ventiler). Mannskapsmedlemmene, som er ca. 1,50- 1,60 meter høye, er kledt i en stramtsittende sølvgrå uniform, støvler og hansker. På venstre side av brystet er det et emblem - en slange med vinger. Uniformen går opp over hodet som en hjelm. På venstre side av hjelmen er det en liten antenne. Hodene deres er lengre og smalere enn et menneskehode. Huden i ansiktet er grå-hvit, nesene flate, og munnen er nærmest et strek i ansiktet, som ikke beveger seg i det hele tatt. Øynene, som er litt skrå, men likevel ikke "orientalske", blunker ikke. Pupillene åpner og lukker seg, nærmest som en kameralinse.

Schirmer: Han spør meg om jeg ville like å se hvordan noen av tingene virker. Inne i meg tenker jeg at det vil jeg ikke, for jeg vil heller dra hjem, men et eller annet sier meg at jeg heller skal si ja. Han viser meg noe som ser ut som en computer. Han trykker på en knapp og tapene begynner å gå. Jeg begynner å skjelve. Han trykker på flere knapper på maskinen. Gjennom hjernen, på en eller annen måte... forteller han meg noe.. han snakker .. han forteller meg at dette er et observasjonsfartøy med et mannskap på fire.

Williams: Kommuniserer han med deg med stemmen, eller telepatisk ?

Schirmer: Det ser ut til å være på begge måter. Det virker som om de foretar all samtale seg imellom via antenneutstyret på hjelmene.. den som snakker til meg bruker stemme, på et slags "brutt" engelsk. Det høres veldig rart ut og det virker som om det kommer fra et sted dypt inne i ham, i stedet for fra munnen. Jeg klarer ikke å beskrive det. Han sier at de studerer våre språk på jorden ved hjelp av en slags maskin. Hjernen min forteller meg at det er computere som kan snakke alle språk, på et eller annet vis, hvor de enn måtte lande.

Williams: Hvor er de fra ?

Schirmer: Fra en galakse nokså nær oss. De har baser på Venus og noen andre planeter i vårt solsystem.

Williams: Har de baser for tallerkenene sine her på jorden ?

Schirmer: Ja, det er helt sikkert baser her i USA. Det er en undervannsbase utenfor kysten av Florida, som er virkelig stor... den vil kunne være til nytte både for oss og dem. Det er også en base i polare strøk.. han sa ikke om det var ved syd- eller nordpolen. Det er også en stor base like utenfor kysten av Argentina. Alle basene ligger enten under jorden eller under vann.

Williams: Hvordan fungerer disse fartøyene ?

Schirmer: Skipet drives ved reversibel elektro-magnetisme .... en krystallignende rotor i sentrum av skipet er forbundet med to store søyler... han sier at dette er reaktorene... Ved å reversere magnetisk og elektrisk energi blir de i stand til å kontrollere materien og å overvinne tyngdekraften...

Williams: Er det noe forsvar mot UFO'er ?

Schirmer: Det ville jeg ikke en gang røpe til flyvåpenet, for de ville forsøke å ødelegge dem... nå forteller de meg at noen av skipene deres er blitt slått ned av radar... men før skipene når bakken blir de ødelagt av moderskipet ved hjelp av en innebygget mekanisme som gjør at de blir sprengt og brenner opp.

Williams: Hvordan kan radar slå dem ut ?

Schirmer: Det vet jeg ikke ... det er noe ... ioni... det er et langt ord som jeg ikke klarer å uttale.

Williams: Ionisering ?

Schirmer: Ja, det er ordet.

Williams: Hva vet du om moderskip ?

Schirmer: Det er svære greier, nærmest hva vi ville kalle interplanetariske stasjoner. Alle operasjoner av "hovedkvarterkarakter" blir utført der... de er hovedobservasjonsstasjonene, og de ligger så langt ute i rommet at vi ikke har noen føling med dem. Tallerkenene blir fraktet dit av moderskipet, og så blir de sendt videre til basene på jorden. Både moderskipene og tallerkenene bruker lysbølger for å "kikke inn" over alt på jorden, inn i hver fabrikk, hvert hjem og hus. De avlyttet også kommunikasjonssystemene her på jorden.

Ombord i skipet er det et skivelignende objekt med en diameter på ca. 2 meter. Denne skiven er brukt til fjernrekognosering og overvåking, og sender tilbake bilder og lyd til "video-skjermen". Lederen vrir på en bryter og setter på skjermen, som viser landskapet utenfor fartøyet. To av mannskapet går frem og tilbake utenfor skipet som vaktposter. De går på en stiv, militær måte så Schirmer synes de minner om menn som har vært lenge i det militære. Lederen vrir på en annen bryter og skjermen viser tre tallerkener av forskjellig form som flyr i formasjon mot en bakgrunn av stjerner, hvor Schirmer også kan se Karlsvogna. Schirmer blir fortalt at dette er "krigsskip" som flyr i det ytre rom. Bildet har stor dybde og virker ekte. Igjen skifter lederen bilde og nå kommer "moderskipet" frem, sigarformet og veldig langt, høyt oppe over jorden. Skjermen blir sort. Schirmer får nå en demonstrasjon på hvordan elektrisitet kan tappes av en kraftlinje i nærheten.

Schirmer: Han sa at jeg skulle se ut igjennom den ene ventilen. Så trykte han på en knapp. Jeg så noe som lignet en antenne komme ned og rundt slik at det pekte mot kraftlinjen. Han må ha trykt på en annen knapp eller noe, for plutselig kom det en hvit stråle av elektrisk strøm. Den skjøt ut av kraftlinjen og rett inn i spissen på antennen. Han bad meg se på viserne på et måleapparat. De slo ut langt forbi full-merket. Han sa at de brukte ikke så mye strøm, men da de hadde problemer med å lagre den, forsynte de seg av kraftlinjene. Senere sendte de strømmen tilbake på nettet og viserne på måleapparatet gikk ned igjen.

Williams: Hvorfor tar de slike små-porsjoner med strøm fra kraftlinjene ?

Schirmer: Når de lander legger de et sirkelformet kraftfelt rundt skipet, som gjør dem usynlige. Han sa at dette elektromagnetiske feltet er en forsvarsmekanisme.

Williams: Nevnte de noe om vann ?

Schirmer: De spurte om Lincoln City-reservoiret som ligger like nedenfor åsen. På en eller annen måte som jeg ikke forstår trekker de en slags energi av vann. Det er derfor vi ser dem så ofte over elver, vann og ellers hvor det er mye vann.

Williams: Hvor lenge har de overvåket oss ?

Schirmer: De har overvåket oss svært lenge og de mener at hvis de sakte, sakte sørger for at rapporter om observasjoner av dem blir offentliggjort og kontaktmennene stadfester ektheten av dem, vil dette hjelpe dem... de har ingen plan for når og hvor de skal kontakte mennesker, men gjør det helt tilfeldig, slik at de unngår at noen regjering skal kunne finne noe mønster og forutsi neste trekk...det kommer til å bli en mengde nye kontakter... til en viss grad ønsker de å forvirre folk. De vet at de er sett for sjelden, og de prøver å forvirre folks tanker. Han sier at de ønsker at alle skal tro litt på dem slik at de vil bli mer åpne til deres invasjon og --

Williams: Tenk nøye igjennom dette nå. Brukte han ordet "invasjon" ?

Schirmer: Ja.

Williams: Det vil med andre ord si at de forbereder seg til å erobre jorden ?.

Schirmer: (ettertrykkelig) å nei,nei,nei. Han brukte ordet invasjon, men mente at det var på en vennskapelig måte. Han sa at det bare betydde at de ville vise seg helt åpent. Folk skulle bare venne seg til tanken at de ikke hadde noe å frykte fra dem, da de ikke er fiendtlig innstilt.

Williams: Bad de deg om å si eller gjøre noe før du dro ?
Ble du på noen måte programmert til å si noe ?
Schirmer: Ja, han ser meg rett inn i øynene og sier: "Jeg ønsker at du aldri forteller at du har vært ombord i dette skipet. Du skal fortelle at skipet landet i veikrysset og at da du nærmet deg skjøt det opp i lufta og forsvant. Det og ingen ting mer skal du fortelle. Du vil aldri kunne snakke forstandig om denne natten. Vi skal komme tilbake og møte deg to ganger til..."

Lederen legger hånden på Schirmers skulder. Så sier han et ord ulikt alt Schirmer har hørt tidligere, og fører ham så bort til utgangen. De to av mannskapet som har stått utenfor går så ombord og Schirmer går tilbake til politibilen. Bena på skipet blir trukket inn. Et rød-orange lys strømmer ut på undersiden av skipet,og det høres en hummende lyd da skipet hever seg og skyter avgårde rett til himmels.

Schirmer kjører tilbake til Ashland. Han kommer til politistasjonen ca. klokken 03.00. Der skriver han inn i dagboken alt det han husker fra den siste halve timen: - Så en flygende tallerken i krysset mellom highway 6 og 63" - kanskje han nøler litt, men så legger han til: - Tro det eller ei."

Ralph Blum forteller at han hadde hatt flere telefonsamtaler med Eric Norman mens han skrev dette kapitlet. Eric Norman, som egentlig heter Warren Smith, fortalte at han hadde funnet landingsstedet på et upløyet jorde like ved veien. Det var dype merker i jorda etter de tre bena. Gresset hadde blitt snurret og vridd i merkelige mønstre, som om vegetasjonen hadde blitt utsatt for et voldsomt sentrifugalt press.

Blum skriver videre at de fleste momenter i denne historien er kjent fra andre rapporter, og han nevner som eksempel det store strømbruddet i New York for noen år siden. Schirmer hadde også nevnt at alle skipene var laget av rent magnesium. En bit av magnesium renere enn vi er i stand til å produsere ble funnet i Ubatuba, Brazil, ved et angivelig UFO- krasj i september 1957.

Oversatt av Per Ottesen

Fotnote: Ifølge Condon-rapporten
var ikke Ubatuba-magnesiet
så rent som man ville ha det
til. Renere magnesium enn
dette har vært fremstilt i USA.

---oOo---

ERRATUM: Vi beklager at seksjonsleder Odd Jerpstads telefonnummer
[illegible] ble feil i Internt UFO Forum nr. 1/80. (Index-siden).
Det riktige nummeret er: 077/ 62 2 67.

De gåtefulle UFO'er

Tilrettelagt av Hans Aass

Jeg avsluttet forrige spalte med å fortelle at militærflygere under siste krig kom tilbake til basene og rapporterte at formasjoner av lysende kuler hadde fulgt dem på toktene. På begge sider trodde man at det var noe nytt som fienden eksperimenterte med, og de nedsatte kommisjoner konkluderte med at fienden eksperimenterte med ubevepnede, fjernstyrte raketter.

Rakettens tid var innledet. Fjernstyring var tatt i bruk og signalet var gitt for en voldsom utvikling som noen tiår senere resulterte i besøk på månen og sonder til andre planeter i vårt solsystem.

Kan vi i grunnen være stolte over å vite at den hurtige utvikling i teknologi og vitenskap nettopp skjer under kriger ? Grunnen er selvsagt at alle krefter samordnes for å ta knekken på fienden og da må også resultatene vise seg i form av nye teknologiske vinninger. Tenk om vi kunne arbeide så effektivt også i fredstid.

Krigen var slutt og den ensrettede krigspropaganda måtte vike for flere meldinger fra dagliglivet, bl.a. om underlige himmelfenomener. Sverige hadde en voldsom UFO-bølge i 1946, idet det ble rapportert om ca. 2000 observasjoner. Svenskene sendte arge noter både til russerne og amerikanerne om å holde opp med å avprøve raketter i svensk himmelrom. Observasjonene omfattet alt som i dag kjennetegner UFO'er: Høy hastighet i atmosfæren, lydløshet, vendinger i rette vinkler ved høye hastigheter osv. Det var nytteløse protester.

Så kom året 1947, nærmere bestemt den 24. juni kl. 14.58. En dyktig og erfaren flyger, Kenneth Arnold, var nettopp ferdig med noe installasjonsarbeide i Chehalis, Washington, og skulle nå fly hjem til Yakima, da han kom i snakk med sjefspilot Herb Critzer i Central Air Service. De snakket bl.a. om hvor det kunne ha blitt av et C-46 transportfly fra marinen, med 32 marinesoldater ombord. Flyet var sporløst forsvunnet over Mount Rainer-fjellene (1) noen måneder tidligere. Kenneth Arnold bestemte seg for å bruke en time til å kretse over disse fjellene for om mulig å finne et spor. Det var også utlovet en belønning på 50.000 dollar til den som kunne påvise hvor flyet hadde styrtet.

Arnold fløy direkte mot Mount Rainer-platået, som ligger i en høyde av 2700- 3000 meter. Han nærmet seg platået i 2800 meters høyde, da han plutselig så et kraftig lysglimt, som lyste opp hele flyet. Han ble forskrekket, for han så ikke hvor lysglimtet kom fra, og han kunne heller ikke se noe annet fly rundt seg. Men ca. et halvt minutt senere kom glimtet igjen og nå fikk han registrert retningen hvorfra det kom. Der oppdaget han noe underlig - noe han først trodde var en formasjon av jetjagere på øvelse. De fløy i en perfekt formasjon som om de var knyttet sammen med et usynlig bånd. Formasjonen kalles på fagspråket Evhelon-formasjonen, men omvendt av det flyvåpenet pleide å benytte, og han kunne telle ni objekter. Da han kom nærmere oppdaget han til sin forbauselse at de ikke hadde noen haler, og nå så han også at de savnet vinger, men var runde som flate skiver. Det var strålende vær. Han så dem tydelig med både den klare himmelen og snøflaten som bakgrunn. Av og til forsvant noen av dem ut av synslinjen bak fjelltopper og høydedrag.

(1) eg. Mount Rainer i Cascade-fjellene. Red.

Fremdeles tenkte han at det sikkert var de militære som eksperimenterte med noe nytt, inntil han merket at det tok bare sekunder fra den ene fjelltoppen til den andre. Farten måtte være fantastisk. Hele observasjonen varte i ca. 3 minutter, så han fikk tid til å foreta en beregning ved hjelp av kart og flyets 8-dagers ur med stor sekundviser, og han kom til at farten måtte være over 2000 km/t. Han hadde aldri tidligere hørt om noe jetfly som kunne oppnå hastigheter over 700 miles (1126 km/t.)

Da han landet i Yakima gikk Arnold rett til førstedirektøren i Central Aircraft, Al Baxter, og fortalte og skisserte opp det han hadde sett. Beretningen vakte voldsom oppsikt og i intervjuer med pressen skildret han den måten de fløy på , nemlig som når en smetter en skål eller tallerken bortover vannflaten. En journalist i Pendelton grep fatt i dette og lanserte uttrykket "flygende tallerken" - (Flying Saucer). Dermed var det gjort. Uttrykket spredte seg fort til hele verden. På fransk kom det til å hete: Soucoupes volantes. på spansk: Platillos volantes, på tysk: Fliegende Undertassen, på italiensk: Dishi Volanti, på russisk: Letayausche Tarelki, på svensk: Flygande tefat osv.

Jeg vet ikke når uttrykket UFO først dukket opp. Sannsynligvis var det militære myndigheter som brukte betegnelsen Uidentifiserte Flygende Objekter, da de sammenkalte et utvalg av vitenskapsmenn for å studere fenomenet. De kunne jo ikke godt be en vitenskapsmann om å være med i et utvalg for å studere "Flygende tallerkener". På folkemunne het det imidlertid "Flygende tallerkener", og dermed hadde det allerede fra starten fått et mindre seriøst preg over seg. Ingen snakket lenger om raketter, og det var jo også naturlig. En rakett kan ikke stå ubevegelig oppe i luften, eller avvike fra en ballistisk bane.

Jeg kan huske at avisene skrev meget om "flygende tallerkener", bl.a. i Sognefjorden. Det var før vi hadde noen organisert innsamling av rapporter i Norge, så jeg vil benytte anledningen til å etterlyse utklipp fra pressen frem til året 1960. Jeg vet at det er mange som har presseklippbøker om ulike emner, og jeg vil gjerne ha kontakt med personer som måtte ha samlet på utklipp om slike himmelfenomener. Det ville f.eks. være underlig om UFO-bølgen over Sverige i 1946 bare holdt seg innenfor dette lands grenser. I mellomkrigsårene kan det også ha skjedd mye rart, og det skulle være morsomt å se hva disse fenomenene ble kalt den gangen.

Til slutt vil jeg be leserne om å notere seg følgende:

Dersom noen skulle være så heldige å se noe på himmelen, så husk å se på klokken, noter detaljer om vær, temperatur, skydekke, vindretning osv. Vi er ikke interesserte i lys som følger en ballistisk bane, selv om det blinker, men dersom dette lyset farer hit og dit så er det interessant. Lyset bør ha en målbar størrelse, f.eks. i forhold til månediameteren. Den som bruker polaroid-briller, bør ta dem av og på når gjenstanden er større enn bare et lys. Ved spesielle forhold vil han tydelig se konsentriske ringer omkring et UFO bare når han ser igjennom polaroid-glass, ellers ikke - på grunn av det magnetiske feltet omkring de fleste UFO'er.

Det har vært uhyggelig stille på UFO-fronten i år, men nå får vi håpe at 1980 gir oss mange gode observasjoner med spesielle særtrekk.

KJERNEREAKTORER PÅ JORDA FØR MENNESKENE ?

GEOLOGENE HAR GJORT EN UNIK OPPDAGELSE I AFRIKA

Midt under den annen verdenskrig, i 1942, startet en gruppe amerikanske vitenskapsmenn den første kjernereaktoren i USA, utenfor Chicago.

Alle var da overbeviste om at anlegget var enestående og at dette var første gang en kjernereaktor var virksom på jorden.

I dag har forskerne fått lære at de tok feil ... Reaktoren fra 1942 var på ingen måte den første på jorden. Den var bare etterfølger av den merkelige kjernereaktoren som naturen selv skapte i Afrika for 1000 millioner år siden !

Den "naturlige" reaktoren ble oppdaget ved en tilfeldighet. Den ligger ved gruvesamfunnet Oklo i den afrikanske staten Gabon, omtrent 50 mil fra atlanterhavskysten. Oklo-reaktoren er ikke lenger aktiv. For mange millioner år tilbake har den opphørt å fungere.

Amerikanske forskere som studerte restene etter Oklo-reaktoren har beregnet at den var "i drift " en gang for 1,7 til 1,9 milliarder år siden. Geologene plasserer denne tidsperioden i den såkalte prekambriske era. Jorden er ennå en ung planet. Og det skal ennå drøye mer enn 100 millioner år før de store øglene etablerer seg på vår klode.

VEKKER OPPMERKSOMHET

Man vet ikke sikkert når og hvordan det første primitive liv oppsto på jorden. Kan det ha foregått på den måten at det oppsto ved den forhistoriske reaktoren ? Påvirket av den radioaktive strålingen og de fysiske og kjemiske prosessene som fant sted nær den ? Kan det rett og slett ha vært slik at det forhistoriske kjernekraftverket gav oss livet på jorden, for som en bitter ironi i dag å true det samme livet gjennom vår tids atomdrevne installasjoner ?

Den naturlige kjernereaktoren ved Oklo har vakt stor oppmerksomhet blant atomfysikere over hele verden. For en tid siden ble det avholdt en stor forskerkonferanse på stedet i Oklo, Gabon.

Brytningen av uranmalm på stedet er nemlig kommet så langt at restene av den forhistoriske reaktoren er truet. Og man ville gi forskerne en sjanse til intensivstudier i den fritt beliggende reaktorsonen. Eventuelt kommer endel av den forstenede og døde reaktoren til å bli spart som et monument over jordens store, uløste mysterier.

Finnes det flere naturlige, sloknede kjernereaktorer i verden ? Eller er Oklo-reaktoren i Afrika den eneste i sitt slag - en unik tilfeldighet hvis make man aldri mer kommer til å finne ? Meningene blant ekspertene er delte. Mange mener at det trolig finnes flere lignende sloknede kjernereaktorer fra jordens fortid, som man ennå ikke har funnet. Men andre mener at Oklo-reaktoren er unik..

(over til neste side)

UTENOMJORDISK BESØK ?

Det finnes til og med flere forskere som har fremkastet den ideen at reaktoren ikke ble dannet gjennom noen naturlig prosess, men ved at utenomjordiske besøkende har ført kjernekraften til jorden !

For at en "naturlig" kjernereaktor skal oppstå kreves en lang rekke av usannsynlige prosesser. For det første må uranet konsentreres i lokale ansamlinger av malm. Og for at kjedereaksjonen skal komme i gang gjelder spesielle vilkår for malmkroppens form og størrelse, urangehalten i malmen, vanntilførselens omfang og for tilstedeværelsen av andre mineraler.

Ved forskerkonferansen i Oklo fremkastet noen av vitenskapsmennene på spøk en hypotese om at reaktorfunnet kunne ha vært restene etter et besøk fra verdensrommet. Et fremmed romskip kunne ha landet for å "tanke" på jorden. Skipets utbrente reaktorer ble dumpet på stedet, hvoretter man fylte på sitt drivstofforråd med nytt uran fra de rike funnene og dro videre ut mot stjernene.

Om menneskene noen gang vil fly ut fra solsystemet og nå ut til stjernene må en anvende atomkraften som drivstoff. Atommotorene må brenne så lenge som mulig, og når de er utbrent dumper man dem i rommet eller på en planet uten liv, der de ikke kan gjøre skade. Er det et lignende intergalaktisk skip som har besøkt jorden og etterlatt sine forbrukte atommotorer på vår planet for 1,8 milliarder år siden ? Oklo-reaktoren pirrer vår fantasi med sine mange hemmeligheter. Den har også hatt mye å lære forskerne - håndfaste og konkrete kunnskaper av stor betydning.

Fjell har hevet- og senket seg i havet alt etter som årmillionene har rullet forbi. Hele verdensdeler har forsvunnet og nye har kommet i deres sted. Men den utslokte Oklo-reaktoren er bevart uten å ta skade av alle geologiske prosessene. I dag forsøker forskerne med alle midler å finne frem til metoder for å kunne bevare det radioaktive avfallet. Derfor er de glade over dette merkelige funnet i Gabon. Her har de for første gang kunnet konstatere hva som skjer når en utbrent atommile blir lagret i fjellgrunnen.

Det ville uten tvil være en skjebnens ironi om 1970-tallets besværlige avfallsproblem kunne løses som følge av funnet av en kjærnereaktor som sloknet for mer enn en og en halv milliard år siden ..

KILDE: Saxons Veckotidning nr. 27/1978, og SAF Bulletin nr. 2/1979.

---ooOoo---

NB!

TIL RAPPORTØRER OG ANDRE:

Vennligst vær oppmerksom på at presseklipp om u f o som krver- eller gir aaledning til kommentarer fra NUFOC'S side, så raskt som mulig må sendes til vår pressetalsmann:

Hans Kr. Moe,
Elgtråkket 3 D,
2014 Blystadlia.

Telefon: 02/ 71 82 27 (privat) - 02/46 19 00 (kontor)

UFO-detektorer

Av Stein Stendahl

Spørsmålet om UFO'ers påståtte magnetfelt som virker forstyrrende på f.eks. bilers elektriske anlegg, kraftforsyningsnett, radio/TV-utsendelser osv., har lenge opptatt meg.

Svært mange observasjoner indikerer et kraftig elektromagnetisk felt som oppstår i forbindelse med UFO'ers tilsynekomst.

I flere år har det eksistert såkalte UFO-detektorer som fingernemme selv har bygget. Man skulle tro at det finnes endel slike rundt om i landet. Jeg har selv en. Jeg har ikke hatt utslag på min detektor, bortsett fra i tordenvær.

Nå lurer jeg på om NUFOC har erfaring med slike detektorer. Det kunne være interessant å vite hvilke erfaringer andre har gjort med slikt utstyr, og om det i det hele tatt er foretatt en observasjon av UFO i forbindelse med slike detektorer. De oppskrifter på selvbygger-detektorer som jeg hittil har sett synes å være lite egnet til å indikere magnetiske felt, medmindre UFO'et svever i umiddelbar nærhet av detektoren. I denne forbindelse vil jeg nevne en artikkel i fagbladet "Elektro" nr. 1/1980, hvor man beskriver et nyutviklet utstyr til fjernlokalisering av lynnedslag.

Dette systemet er basert på detektering av feltstyrkeendringene som oppstår ved lynnedslag. Utstyret har en effektiv rekkevidde på opptil 400 km. I Norge er det anskaffet to enheter (Halden og Nore), og nedslagsstedet bestemmes ved krysspeiling.

Min tanke er at slikt utstyr burde kunne indikere eventuell UFO-aktivitet på samme måte, idet det er nærliggende å tro at UFO'ers kraftfelt har samme natur som feltet rundt lynnedslag. Man kunne tenke seg et nett av slike detektorer i Skandinavia, som kunne sette oss i stand til å bli oppmerksom på eventuell UFO-aktivitet, som ellers bare tilfeldig blir til en observasjon. Kanskje NUFOC sentralt kunne undersøke saken om lynnedslags-detektorene, for om mulig å etablere samarbeid med vedkommende institusjon, eventuelt få rede på tekniske data for dette utstyret.

De kostnadsmessige sider av saken kan selvfølgelig sette mitt forslag i den "utopiske" klassen, men jeg tror vi bør være oppmerksomme på slike ting. Jeg er i alle fall overbevist om at UFO-spørsmålet aldri blir løst gjennom filosofiske spekulasjoner. Det må forskning og tekniske hjelpemidler til.

Hvis noen av NUFOC's medlemmer sitter inne med erfaringer om dette emnet, vil jeg oppfordre dem til å komme med synspunkter på saken. Vi bør i det hele tatt komme i gang med en dialog også på det tekniske plan innen norsk UFO-forskning.

Stein Stendahl
Apalvegen 8,
5400 Stord

(Forfatteren er elektro-faglærer av yrke, og felt-forsker hos NUFOC.)

Se neste side.

jernlokalisering av lynnedslag:

Krysspeiling i variasjonene magnetfeltet

Et nyutviklet utstyr for fjernlokalisering av lynnedslag er tatt i bruk i Sør-Norge. Det er del av et omfattende EFI-prosjekt som skal fremskaffe et mer pålitelig datamateriale for lynnedslag i Norge. Utstyret er anskaffet med økonomisk støtte fra NVE og NEVF.

Av Jostein Huse, EFI

Det foreligger et meget sparsomt datagrunnlag for lynnedslag i Norge. Fra Meteorologisk Institutts observasjoner fremskaffet data for gjennomsnittlig antall tordenværsdager pr år på de ulike steder i landet. Videre har EFI forsøkt å fremskaffe data for nedslagsfrekvens pr kvadratkilometer og år ved hjelp av alle lyntellere.

Dette datagrunnlaget som er fremskaffet, er imidlertid usikkert og på langt nær tilfredsstillende for å kunne gjennomføre risikoanalyser av særlig verdi. EFI har derfor startet et omfattende prosjekt med sikte på å fremskaffe et mer pålitelig og omfattende datamateriale om lynnedslag i Norge.

Tar i bruk avansert utstyr

Det er i USA utviklet avansert utstyr for fjernlokalisering av lynutladninger. Med økonomisk støtte fra NVE og NEVF er det i 1979 anskaffet to enheter av dette utstyret – i første omgang for prøving under norske forhold. Systemet er basert på detektering av de karakteristiske feltstyrkeendringene som oppstår ved lynnedslag. Det har en effektiv rekkevidde på opptil 400 kilometer.

Ved sammenligning av magnetisk feltstyrkeendring i to retninger er det mulig å bestemme en vektor som peker mot lynnedslaget fra hver enhet. Derved kan nedslagssted bestemmes ved krysspeiling.

De to nevnte enhetene har i sommer blitt plassert henholdsvis i Halden og i Nore, og det foreligger allerede en del data fra systemet. Resultatene virker meget lovende, og det er funnet klare korrelasjoner med lyntellerobservasjoner og meteorologiske data.

Positive erfaringer

Ut fra de positive erfaringene som er fremkommet, er det satset på en videre utbygging av registreringssystemet. En rekke fagområder er berørt av problematikken omkring lynnedslag. EFI har derfor forsøkt å få etablert et bredt samarbeid for videreføring av prosjektet i 1980, og det synes å være stor interesse til stede for en koordinert innsats på området.

Et system med fire utestasjoner direkte tilkoblet en sentralenhet via telefonlinjer er under planlegging. Sentralenheten vil ved tilkobling av en plotter kunne plotte nedslagsteder på et kartbilde i nesten sann tid. Datamaterialet vil bli direkte lagret og tilpasset videre bearbeidelse ved EDB.

Foruten nedslagssted og -tid får man også registrert antall delutladninger pr nedslag og maksimal registrert magnetisk feltstyrkeendring. Dette er et mål for lynstrømmens størrelse når avstanden til nedslagsstedet er kjent. Det planlagte system vil stort sett gi god dekning for hele Sør-Norge, dessuten oljefeltene utenfor Vestlandet.

Det er etablert et nært samarbeid med Meteorologisk Institutt, og den nevnte sentralenheten er planlagt plassert på Blindern. Installasjonen vil for Instituttet være et nyttig hjelpemiddel i varslingstjenesten for lynnedslag.

Øvrige samarbeidspartnere som har vært med i prosjektdiskusjonen hittil – og som trolig vil delta i finansieringen – er NVE, NEVF, Televerket, Forsvarets Fellessamband, Oljedirektoratet, Statens Sprengstoffinspeksjon og Norges Brannkasse.

Lynlokalisering over hele Sør-Norge

232 plottede nedslag fra søndag 19. august 1979, basert på registreringer fra Nore og Halden.

Organisasjonsstoff

NY MIDLERTIDIG REDAKTØR FOR INTERNT UFO FORUM

På grunn av stor arbeidsbelastninig hos SA, har vi sett oss om etter en ny, midlertidig redaktør inntil Terje Hansen evnt. kan tiltre igjen.

Eddy Hansen i Kristiansund har , på tross av omkostningene og mange andre gjøremål, påtatt seg denne oppgaven fra og med neste nummer - altså nr. 3/80. Hans adresse er: Sørvesten 3, 6500 Kristiansund N.

Vi setter meget stor pris på Eddy's innsats og dyktighet, og ønsker lykke til med den interessante oppgaven.

Samtidig oppfordrer vi alle til å bistå med å levere stoff til bladet.

NY AVDELINGSLEDELSE FOR NORD-NORGE

Vi har dessverre ennå ikke så mange representanter i Nord-Norge, og etter at de to tidligere avdelingslederne måtte trekke seg tilbake har vi vært uten avdelingsledelse for NUFOC NORD.

Imidlertid har det meldt seg en meget lovende aspirant til funksjonen, Jan H. Sedeniussen, Sandtorg, 9430 Gausvik. (Et par mil sør for Harstad)

Han har fått oppgaven med å fungere som NUFOC's hovedrepresentant og sentrale instans innen avdeling NORD, og skal vi dømme ut fra den måten han hittil har utført de ulike oppgaver på burde vi ha god grunn til å tro at han kan bli avdelingsleder på rekordtid.
Hans telefonnummer er: 082/72 3 32.

Vi håper at samtlige av våre medlemmer i Nord-Norge vil ta kontakt med Sedeniussen og få en god kommunikasjon i gang så snart som mulig.

RABATTER PÅ MEDLEMSKONTINGENT OG RAPPORTNYTT

Komiteen har vedtatt en skolerabatt. Denne skal være kr. 200,- pr. klasse. Ett Internt UFO Forum og ett Rapportnytt skal sendes til klasseforstanderen eller en annen person som klassen velger.

Videre vil man fra og med 1980 tilby rabatt for ektepar og evnt.barn. Dette skal virke på den måten at et ektepar vil oppnå full medlemsskapsstatus ved å innbetale kr. 100,-. Disse får tilsendt bare ett Internt UFO Forum, men blir altså likeveridige medlemmer. Hvis barna har lyst til å oppnå medlemsskapsstatus sammen med sine foreldre, betales det her kr. 10,- pr. barn, i tillegg til de kr. 80,- eller 100,- som en- eller begge foreldre innbetaler. Fortsatt gjelder her at familien får bare ett Internt UFO Forum. Hvis noen som allerede har innbetalt kr. 80,- for i år ønsker at ektefelle/barn skal bli tilknyttet NUFOC, kan hun/han innbetale det resterende beløp til Hovedkassen og angi på giroblanketten hva beløpet gjelder.

TIL FELTFORSKERNE

Husk at fra og med 1980 bør rapportmateriale sendes til nærmeste l e d e r , i stedet for som tidligere til Rapportsentralen.

Jmfr. planheftet.

Hvorfor SPØRRESKJEMA ?

Hovedkassen har fått i oppdrag å arbeide med de spørreskjema vi har benyttet i flere år.

Det er en oppgave jeg som hovedkasserer har påtatt meg med glede. NUFOC er først og fremst en forskningsorganisasjon og følger derfor ikke et vanlig foreningsmønster. Vi må bygge på vår organisasjons samlede potensial av ferdigheter, kunnskaper og praktisk erfaring, fordi ingen kjenner svaret på UFO-logiens mange spørsmål (det er jo nettopp dette som fenger og inspirerer). Når nå dette arbeidet skulle sentraliseres til et avsnitt i vår organisasjon, var det naturlig at NUFOC bestemte seg for å få vårt arkiv ajourført, hvorfor også de som hadde besvar skjemaene tidligere ble bedt om å gjøre det på ny, selv om mange kanskje mener at det var unødvendig dette.

Ingen av de besvarte gamle spørreskjemaene ligger i Hovedkassen i dag. Det skal bygges opp et helt nytt register, da jo mange siden sist har tilegnet seg nye kunnskaper, nye ferdigheter, og mange har anskaffet seg nye apparater og utstyr som kan komme til nytte i feltforskningen. Vi skal med andre ord omgjøre en lang rekke med anonyme navn i medlemslistene til en aktivt samarbeidende enhet. Vi vet ikke nå om det bak et navn skjuler seg en 14 års skolegutt (våre fremtidige ledere ?) eller en 70 års pensjonist (med lang livserfaring).

Det ble i år også sendt ut et helt nytt skjema for KUNNSKAPSREGISTER, der medlemmene ble spurt om å sette kryss i ruten for "beherskes", eller "har kjennskap til". Spørsmålene omfatter tre hovedgrupper, nemlig realfag, tekniske ferdigheter og språkkunnskaper.

NUFOC samarbeider med lignende organisasjoner i andre land. På den store internasjonale UFO-kongress i London i august 1979, ble det oppnevnt en internasjonal arbeidsgruppe med representanter fra Danmark, Frankrike, Italia, Storbritannia, Spania og USA. Gruppen skal forsøke å komme frem til en internasjonal terminologi og lage et internasjonalt spørreskjema som egner seg for databehandling. Når det gjelder databehandling er det noe som heter: "søppel inn og søppel ut". Alle rapporter må derfor "siles" kraftig på forhånd, for å få skilt IFO'er fra UFO'er.

Vår organisasjon bygger på feltforskernes arbeide, så vi må gjøre alt for at de kan utføre et godt arbeide. I første omgang må feltforskerne vite hvor de kan få tak i det materiell og utstyr de trenger ved f.eks. avtrykk etter en "landing". Over Walkie-talkie, PR-radio eller telefon kan han kontakte de personer som har utstyret, f.eks. geigerteller, fotoapparat, båndopptaker osv.. Avdelingslederne vet nå dette, fordi de har de besvarte spørreskjemaene. I neste omgang kan vi få tak i personer som sitter inne med spesielle kunnskaper i realfag, for om mulig å finne en naturlig forklaring på et tilsynelatende ukonvensjonelt fenomen. (1) Med andre ord: Vi må gjøre alt for å få luket bort de observasjoner som kan ha en naturlig forklaring, på et så tidlig tidspunkt som mulig. De hyppige "Venus-observasjoner" bør ikke gå videre.

Vi andre kan hjelpe feltforskernes arbeide med simpelthen å besvare spørreskjemaene. Dette også fordi det bl.a. er under utbygging såkalte alarmkjeder over hele landet. Skjemaene kan også gi grobunn for spesielle aktiviteter. Således er det nylig opprettet en gruppe i Trondheim som arbeider med utvikling av instrumenter, under ledelse av Odd Havik. Gruppen vil spesielt arbeide med utvikling av instrumenetr for spektralanalyse, metall- og UFO-detektorer og magnetograf. (2)

Besvarelsene av spørreskjema viser hittil en imponerende mengde av medlemmer som behersker elektronikk, så et landsomfattende samarbeide på dette felt kan love godt.

Den tredje gruppen i kunnskapsregisteret, språkkunnskaper, er meget viktig i informasjonenes tjeneste. Komiteen vurderer nå hvordan NUFOC kan få nyttiggjøre seg den store spredning i språkkunnskaper som besvarelsene hittil har vist. Engelsk er selvsagt dominerende, men det har også dukket opp medlemmer som behersker fransk, islandsk, tysk, polsk og hollandsk. Kanskje vil det vise seg at vi også har medlemmer som kan spansk og italiensk ? (Hvilket vi tidligere har hatt - red.) 3

Det bør til slutt tilføyes at besvarelsene er strengt fortrolige. Originalene blir liggende her i Hovedkassen, mens kopier sendes til Komiteen, SA, avdelingslederne og pressetalsmann. Ingen andre har adgang til spørreskjemaene. Komiteen vil senere utarbeide statistikker og oversikter. Den får nå et materiale som kan vise hvilke interesse- og aldersgrupper UFO-problematikken spesielt appellerer til.

NUFOC er altså sterkt interessert i å få flest mulig besvarelser inn. De som ikke har lyst til å besvare spørreskjemane (det er helt frivillig) blir å betrakte som passive medlemmer, eller støttemedlemmer, men vi tør be om en liten tjeneste: Skriv navn, yrke, fødselsår og telefonnummer på en lapp og send den til Hovedkassen, i stedet for å besvare spørreskjemaet. Vi ønsker så mange støttemedlemmer som mulig, men vi ønsker selvsagt ennå flere aktive medlemmer. Begge grupper er med på å støtte opp om økonomien.

Nå skal ingen være i tvil om hvorvidt de har besvart spørreskjemaene. De som har fått tilsendt vårt nye, store planhefte er kommet med i registeret. De som i k k e har fått tilsendt heftet har i k k e besvart skjemaene. Så enkelt er det.

Noen har kanskje mistet eller forlagt det tilsendte spørreskjema. Skriv i så fall til NUFOC Hovedkassen, boks 291, 4801,Arendal, så skal nytt bli sendt.

Nå håper jeg på full postboks i tiden fremover.

Hilsen

HOVEDKASSEN

Hans Aass
Regnskapsfører

Fotnoter:

1) Forskningsseksjonens oppgave
2) En GRUPPE er som kjent et avsnitt innen en SEKSJON, og som arbeider med et spesialfelt av seksjonens totale funksjonsområde.

   Instrumentutviklingsgruppene er derfor som regel å finne innen en FELTSEKSJON, slik tilfellet er i Trondheim, Tønsberg og Arendal. Jmfr. Internt UFO Forum nr. 1/80, side 15.

   Interesserte kan skrive til Feltseksjonen, postboks 485, 7001 Trh., eller direkte til Odd Havik, Kolstadflata 3A, 7078 Saupstad.

3) Etter at dette ble skrevet har vi også fått ungarsk representert.

JEG TRODDE DET VAR GUD

ALLERS 7/80

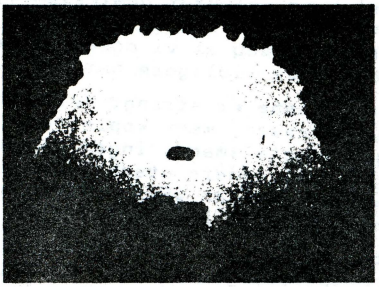

Ved det første opptaket sto gjenstanden over en boligblokk i Ludvig Carstens vei.

Senere kom objektet nærmere og plasserte seg nå over en blokk i Harald Solbergsvei. Samtidig forandret gjenstanden fasong.

- Jeg trodde det var Gud, sier en 12 år gammel gutt fra Ellingsrudåsen i Oslo. En novembermorgen hadde han en av sitt livs merkeligste opplevelser. En opplevelse som han fortsatt ikke fullt ut greier å beskrive, og som var så fantastisk at han ikke får lov av sin mor å oppgi navnet sitt. Hun vil ikke «blandes opp i noe».

- Hun tror ikke på det jeg sier, sier gutten. - Bare et par av kameratene mine tror på meg. Men jeg så det jeg så, jeg tok tilogmed bilde av det.

Gutten var oppe ved femtiden om morgenen for å hente seg et glass vann da han over en av de store boligblokkene fikk se en merkelig gjenstand som svevde i luften. Gjenstanden var bare hundre meter borte og lyste med skiftende styrke da gutten fikk øye på den. Han løp etter et fotoapparat, og da han kom tilbake var gjenstanden blitt mørk.

- Det er umulig å beskrive hvordan den så ut, sier han. - Den var ikke laget av metall, men den var heller ikke som en sky. Den var som en kladd av lys og mørke.

Gutten tok et bilde og like etter kom gjenstanden nærmere samtidig som den forandret fasong. Gutten tok et bilde til og merket at han begynte å føle seg litt rar. Det sved i øynene og tårene begynte å renne.

I omlag fem minutter sto gutten og stirret på dette merkelige før det forsvant i en svimlende fart ut av synsfeltet. Alt var stille i den sovende drabantbyen, ikke en lyd kom fra det merkelige objektet som gutten hadde sett.

- Det var ikke noe romskip, eller flygende tallerken, sier han. - Det er ikke det jeg forsøker å fortelle, men dette var noe helt uvanlig. Jeg var redd og jeg hadde vondt i øynene lenge etterpå. Jeg skalv på hendene da jeg tok bildene. Jeg trodde det var Gud som kom for å hente oss.

(Terje Davidsen)

ORGANISASJONSSTOFF - forts.

Siden forrige nummer har enda en feltseksjon sett dagens lys:

FELTSEKSJON F,
Seksjonsleder Karsten Sandberg,
Postboks 78,
7620 S k o g n . Telefon: 076/85 3 62

Nestleder er: Lisbeth Schanke, Skogheimveien 10, 7600 LEVANGER.

Vi ønsker lykke til, og ser frem til dannelsen av en feltseksjon i Namos !

Ishullene på Silsetvatnet

I FORRIGE NUMMER HADDE VI PÅ SIDE 17 EN OMTALE AV DENNE SAKEN, HVOR VI OGSÅ GJORDE OPPMERKSOM PÅ AT NUFOC HADDE SAMLET DET MEST AKTUELLE MATERIALET I ET NYTT SPESIALHEFTE.

Vi gjorde det klart at vi etter grundige vurderinger hadde funnet det riktig å gjøre saken tilgjengelig i form av et eget hefte, i stedet for å måtte fylle opp sidene i Rapportnytt og Internt UFO Forum med dette materialet, og dermed fortrenge annet stoff.

Vi mente at våre lesere i høy grad måtte være mer tjent med denne løsningen, da det ville falle for dyrt å la saken følge tidsskriftene som bilag.

Noen meget få har kanskje ment som så at når en abonnerer på Rapportnytt bør en være sikret a l l informasjon om norsk rapportmateriale og at saken om ishullene på Silsetvatnet derfor burde trykkes i Rapportnytt.

Det er naturligvis vanskelig å tenke seg et slikt resonnement, men la oss for sikkerhets skyld få minne om følgende:

- Med de saksmengder som hele tiden foreligger er det ikke mulig å presentere alt på en fyldestgjørende måte i en publikasjon som ikke koster mer enn kr. 30,- pr. årgang. (Skulle alt utenlandsk materiale taes med måtte det utgis en hel bok hver måned).
- Heftet om ishullene på Silsetvatnet omfatter 7 (syv) sider i A4-format. I tillegg kommer politirapporten, som er på 4 sider.
- Når mange stadig etterlyser mer UFO-stoff, og vi alle kjenner til plassmangelen i tidsskriftene (et økonomisk spørsmål) blir det ikke mindre vanskelig å forstå en evnt. innvending mot utgivelsen av spesialheftet.
- Bringer man det rent økonomiske inn i bildet kan vi forsikre om at det ikke er noen lukrativ forretning å trykke opp- og distribuere et spesialhefte til kr. 10,- pr. stk. Man må på forhånd regne med et større eller mindre tap. Men selv om det ble et lite overskudd er det ikke lett å forestille seg at noen av våre medlemmer ville beklage dette. Vi har stadig nok å bruke penger til i medlemmenes interesse, også av egen lomme.(fra sistnevnte konto er det ikke få titusener som har gått med hittil.)

Så i trygg forvissning om at ingen vil reagere negativt på å bidra med en ti'er til spesialheftet, minner vi om at dette fremdeles er tilgjengelig for interesserte:

Vi gjør spesielt oppmerksom på at heftet nå også omfatter POLITIRAPPORTEN på fire sider (A4-format), Denne følger som bilag.

Heftet har to sider med foto, pluss et på forsiden.

BESTILLES ved å sende inn kr. 10,- (ti kroner) til:

NORSK UFO CENTER SA, Postboks 2119, 7001 Trondheim.

Postgirokonto nr. 3 46 95 74.

HUO+TRYKK
Johan Helgesen, Davanger